

Kajsa Karlssons deltagelse i en gruppeudstilling på Fabrikken for kunst og design

Jeg vil deltage i en gruppeudstilling arrangeret af Fabrikken. Udstillingen er en del af Fabrikkens atelierprogram, som støtter nyuddannede kunstnere og designere i at finde vej i arbejdslivet efter studiet. Udstillingen finder sted i Fabrikkens lokaler og bliver en del af *Art Matter*. Fabrikken står for PR og publikumsarbejde, og de har også lovet at invitere internationale kuratorer, som hver vil have en times samtale med os deltagere.

Jeg vil vise nogle nyproducerede værker samt en videreudvikling af et længerevarende projekt. Projektet består af tre instruktioner, som jeg selv udfører, og som publikum får et print med hjem af, så de selv kan prøve dem af. Instruktionsformen er for mig en måde at lade kunsten flyde frit mellem udstillingsrummet og livet udenfor – og dermed sætte noget på spil. Det er vigtigt for mig at invitere publikum til selvrefleksion, hvilket jeg gør ved at opfordre dem til at prøve øvelserne selv.

Jeg kommer til at leje to skærme til at vise to videoer, mens den tredje instruktion vil blive vist som en installation eller i fotografisk form. Jeg behøver også få bestilt print som bliver limet sammen på et værksted lidt som en bog. Det betyder at det kan vises på en tydelig måde på en væg, men publikum kan også rive af et blad og få instruks med sig hjem.

SÆSONER

1. Spræt alle de sømme op, der holder dit tøj sammen.
2. Brug et minut på at betragte alle de løse dele af dit tøj og mærk, hvordan det føles.
3. Sy dit tøj sammen igen, men bland forskelligt tøj så der ikke er to ens stykker stof, der mødes.
4. Bær dit nye tøj.

Jeg vil vise en stop-motion-film, der illustrerer processen med at samle tøjet igen. En skitse af filmen er med i min portfolio, og jeg vil arbejde videre på den, så den bliver længere. Instruksen skaber et cirkulært system, da der ikke tilføjes nyt tøj – nye stykker opstår ud af det, der allerede findes.

SJOVT

1. Grin ikke ad mænds vittigheder.
2. Du kan nogle gange grine ad attraktive mænds vittigheder, hvis du har lyst.

Jeg vil lave en video, hvor jeg filmer mig selv når jeg går til et stand-up show, mens jeg udfører instruksen. (Jeg vil ikke have andre personer med i filmen). Vi er socialt trænet til at lytte mere til mænd og til mennesker med højere status end os selv. Dette er en øvelse i at gøre det modsatte. Øvelsen peger også på det svære i at være *the killjoy* – den, der ikke griner, bliver også den, der ikke er sjov. Samtidig taler den ind i unge mænds følelser af at blive valgt fra af selvstændige kvinder. Det kan virke som om, mænd i dag skal leve op til mange nye krav i et mere ligestillet ideal. Men det, feminismen i bund og grund kræver af mænd, er blot, at de tager ansvar for sig selv (og ikke forventer, at en kvinde gør det) – og at de kan acceptere et nej. Det er i virkeligheden udfordringer, der gælder for alle mennesker, ikke kun mænd.

Øvelsen i *SJOVT* handler om sociale dynamikker og magtforhold – hvem vi lytter til, og hvem vi giver plads. På samme måde undersøger den næste instruks *SKABENDE STRØM* de små, intime øjeblikke, hvor vi kan udfordre vante mønstre alene med os selv. Hvor *SJOVT* peger udad mod relationer og hierarkier, vender *SKABENDE STRØM* blikket indad.

SKABENDE STRØM

1. Nyd at have mindst 2 gram makeup på, helt alene derhjemme, hvor ingen kan se dig.
2. Bær ikke makeuppen udenfor hjemmet eller når andre er til stede.

Jeg har arbejdet med at samle makeuppen op efter at have udført denne instruks, og jeg arbejder på at finde en måde at vise det materiale eller fotografier af det. Øvelsen handler om at være i en kreativ rus og have det sjovt med makeupmaleriet. Den repræsenterer en forskydning i, hvad makeup betyder i mit liv.

Men fordi makeuppen kun udføres i det private, uden blik udefra, opstår der et skifte, når jeg skal oversætte den til en udstillingssammenhæng. Det, der hjemme føles frit og uforpligtende, bliver i udstillingen konfronteret med synlighed og vurdering. Det materiale som skabes er langt fra min personlige krop, men bliver vurderet når jeg viser det frem. På den måde snakker værket om hvor sjovt kunstnere egentlig har lov til at have.